

ZRZESZENIE ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH ENERGETYKÓW

00-628 WARSZAWA

ul. Marszałkowska 21/25 lok. 76

Tel. / Fax. (0-22) 825-26-64

Fax: (0-22) 875-95-14

E-Mail: zzze@zzze.pl

www.zzze.pl

BANK PEKAO S.A. o/Warszawa

90 1240 5963 1111 0000 4797 4625

Tel. / Fax. (0-22) 875-94-88

NIP: 525-21-90-391

REGON: 016443179

KRS 123596

Warszawa, 22 maja 2009 roku.

**Szanowny Pan
Donald Tusk
Prezes Rady Ministrów
Rzeczypospolitej Polskiej**

Zwracamy się do Pana Premiera z prośbą o wnikliwe zapoznanie się z sytuacją sektora elektroenergetycznego w kontekście możliwości wystąpienia skrajnie wysokiego ryzyka w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego kraju ze szczególnym uwzględnieniem spółek dystrybucyjnych, zarządzania majątkiem Skarbu Państwa i sprawowaniem nadzoru nad tym majątkiem przez Ministra Skarbu Państwa i Ministra Gospodarki.

Problem bezpieczeństwa energetycznego kraju stał się w ostatnich latach jednym z najważniejszych zagadnień politycznych, gospodarczych, społecznych i środowiskowych. Dlatego mamy nadzieję, że ponowne rzeczowe ocenienie tego tematu zostanie przyjęte dla całej branży, a optymalne rozwiązania wskazywać będą eksperci, a nie politycy.

Cały sektor elektroenergetyczny w związku ze stawianymi mu wymaganiami jakościowymi i ilościowymi w zakresie zwiększającego się zapotrzebowania na dostawy energii wymaga szczególnego podejścia tak do spraw właścicielskich jak i wywiązywania się ze swoich zobowiązań wynikających z „Prawa energetycznego” (Dz.U.06.89.625 j.t. z późn. zm.), które w art. 1 ust. 2 mówi, że:

*„Celem ustawy jest tworzenie warunków do **zrównoważonego rozwoju kraju, zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego**, ...”*

oraz w art. 4 ust. 2

*„Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii **jest obowiązane zapewnić wszystkim odbiorcom** oraz przedsiębiorstwom zajmującym się sprzedażą paliw gazowych, **na zasadzie równoprawnego traktowania**, świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na zasadach i w zakresie określonych w ustawie;”*

Wymogi te nałożone w/w Ustawą na przedsiębiorstwa energetyczne i obowiązujące cały sektor elektroenergetyczny, w momencie jego pełnej prywatyzacji mogą nie być w pełni respektowane przez nowe podmioty – reprezentujące np. interesy obcych państw, bo zostanie oparty o rachunek ekonomiczny oraz opłacalność podejmowanych przedsięwzięć, bez patrzenia na potrzeby w zakresie ochrony odbiorców szczególnie wrażliwych lub też podejmowania decyzji mających na względzie ochronę interesów gospodarki polskiej.

Spółki zgodnie z obowiązującym w Polsce prawem dystrybuujące energię elektryczną, cały czas – również w przyszłości - muszą być gotowe i mieć wolę i zdolność do ponoszenia nakładów na rozbudowę swoich sieci elektroenergetycznych nawet w sytuacji, kiedy nie jest to ekonomicznie uzasadnione, a wręcz podyktowane li tylko względami równomiernego rozwoju poszczególnych regionów w kraju. Taki rozkład celów i nakładów na te cele mogą mieć tylko podmioty, które **pozostaną na stanie majątku narodowego, wykorzystywanego dla dobra wszystkich obywateli naszego państwa.** W każdym innym przypadku może zaistnieć zagrożenie niebezpieczeństwem wstrzymania inwestycji przez prywatnych inwestorów - dotyczy to zwłaszcza inwestycji służących absorpcji do dystrybucyjnego systemu elektroenergetycznego energii ze źródeł rozproszonych - w tym odnawialnych - gdzie to Państwo, a nie inwestor ma do zrealizowania zgodnie z uzgodnioną 9 grudnia 2008 roku ostateczną wersją Dyrektywy Unii Europejskiej (dotyczącej odnawialnych źródeł energii) odpowiedni procent wytwarzanego wolumenu energii odnawialnej.

Nieprzerwane i pewne dostawy energii stanowią podstawę rozwoju gospodarczego, społecznego i poprawy warunków życia w Państwie. Dalszy wzrost zapotrzebowania na energię zarówno w Polsce, jak i na całym świecie jest zjawiskiem nieuniknionym.

Od 2013 roku krajom członkowskim UE nie będą już przyznawane, jak dotychczas, narodowe plany emisji. Zamiast tego limity dostaną bezpośrednio sektory objęte systemem handlu emisjami: energetyka, metalurgia, produkcja szkła, cementu, papieru itd. Ogólne emisje w ramach systemu w 2020 roku będą o 21 proc. niższe niż w 2005 roku, przy czym będzie on obejmował, poza CO₂, także inne gazy cieplarniane.

Komisja Europejska chce przede wszystkim jednak zrewolucjonizować unijny rynek handlu emisjami w przemyśle (to ponad połowa wszystkich emisji CO₂ w UE). Przedsiębiorstwa mając przyznane roczne limity emisji, po ich wyczerpaniu, będą zmuszone dokupić za odpowiednią kwotę prawa do emisji na rynku albo zmienić technologię na bardziej przyjazną środowisku.

W konsekwencji prowadzić to będzie do drastycznego wzrostu kosztów wytworzenia energii i znaczących wzrostów cen dla odbiorców.

Dopiero pod naciskiem Komisji Europejskiej, która pozwała Polskę do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości za niewdrożenie unijnych przepisów o bezpieczeństwie energetycznym Rząd przyjął

zmiany do prawa energetycznego m.in. zapewnienie bezpieczeństwa dostaw energii, ułatwienia w zmianie sprzedawcy energii i paliw gazowych oraz sprzedaż części energii elektrycznej przez giełdę towarową lub w otwartym przetargu. W przyjętym w dniu 12.05.2009 roku, dokumencie nowego prawa rząd podzielił również między resorty gospodarki i skarbu strefy wpływów w energetyce. Zgodnie z tymi zapisami pod nadzór Ministerstwa Gospodarki trafi spółka PSE Operator zarządzająca siecią przesyłu energii elektrycznej 400kV i 220kV, ale resort gospodarki nie będzie miał pełni władzy nad „prądem”, bo Ministerstwo Skarbu zachowa nadzór nad firmami, które mają elektrownie i zajmują się dystrybucją energii w tym m.in. sieciami 110kV, czyli większością sieci dystrybucyjnych w Polsce. Wiadomo, że możliwość stosowania jednolitej polityki w zakresie prowadzenia działalności dystrybucyjnej nie istnieje przy dużej rozbieżności interesów rządzących, a po planowanej w obecnym kształcie prywatyzacji i przy dodatkowym rozproszeniu form własności czyni ten proces praktycznie niemożliwy.

Jak w takim przypadku rządzący w opracowanej w marcu 2009r. przez Ministerstwo Gospodarki **„Polityce energetycznej Polski do 2030 roku”** - mogą mówić o celach w obszarze zapewnienia ciągłego pokrycia zapotrzebowania dla krajowych zasobów oraz przyjaznych środowisku technologii, czyli o *„modernizacji sieci przesyłowych i dystrybucyjnych, pozwalających obniżyć do 2030 roku poziom awaryjności o 50% w stosunku do roku 2005”*, gdzie zapowiada się *„utrzymanie przez Skarb Państwa nadzoru właścicielskiego tylko nad PGE S.A. (Polska Grupa Energetyczna SA). oraz Tauron Polska Energia SA.”*, **gdzie Spółki te obsługują „zaledwie” około połowy powierzchni naszego kraju?**

Co zatem z innymi obszarami naszego Kraju, nie będą podlegały tej samej strategii, tak jak PGE S.A. i Tauron S.A.?

Czy cele polityki rządu polskiego będą zbieżne z celami sprywatyzowanej Spółki?

Wobec planowanej prywatyzacji przedsiębiorstw zintegrowanych pionowo przeniesienie własności operatorów bezpośrednio na Skarb Państwa stanowiłoby realną możliwość realizacji postulowanego w **trzecim pakiecie liberalizacyjnym** rozdzielenia właścicielskiego dystrybucji i obrotu energią elektryczną. Pozostawienie operatorów w strukturach przedsiębiorstw zintegrowanych pionowo oraz ich pilna prywatyzacja może uniemożliwić sprawną implementację powyższej zasady, podczas gdy przy „uskarbowieniu” operatorów powodowałoby, że stałoby się to „ex lege”.

Poddanie prywatyzacji sieci energetycznych może stać się w krótkim czasie przyczyną nacisków na Państwo Polskie w zakresie cen oraz dostępności powszechnych usług energetycznych (zwłaszcza, gdy pod pojęciem prywatyzacji rozumie się przeniesienie polskiej własności państwowej na własność innego państwa). Egzemplifikacją takiego zagrożenia może być ostatnia sytuacja „negocjacyjna” z firmą Gazprom, która jako właściciel sieci zażądała znaczącego wzrostu cen gazu, gdzie wykorzystwała fakt posiadania infrastruktury przesyłowej do nacisków na Białoruś, Ukrainę i inne państwa regionu.

Ważnym elementem, który nie powinien zostać pomijany rozważając strategiczną rolę energetyki będącej w „rękach MSP” to fakt, że stała dywidenda wynikająca z działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych, cyklicznie wspomaga i zasila budżet państwa. W przypadku całkowitej prywatyzacji sektora zyski będą lokowane na kontach innych państw, które jako inwestor branżowy zdecydują się na wykup energetyki polskiej za zgodą i aprobatą polskiego rządu.

Związki zawodowe branży energetycznej działając w trosce o bezpieczeństwo energetyczne Polski oraz jej mieszkańców wnoszą o wnikliwe przeanalizowanie zgłoszonego tematu oraz po szerokich konsultacjach sektorowych przekazanie pod obrady Sejmu i Senatu stosownych propozycji.

Nasze pismo jest protestem i wyrażeniem dezaprobaty w stosunku do obranej przez Ministerstwo Skarbu Państwa i Rząd Rzeczypospolitej Polskiej drogi prywatyzacyjnej sektora energetycznego, co budzi nasze realne obawy o przyszłość bezpieczeństwa energetycznego Polski.

ZRZESZENIE
Związków Zawodowych Energetyków
PRZEWODNICZĄCY
Janusz Śniadecki

Do wiadomości:

1. Ministerstwo Gospodarki
2. Ministerstwo Skarbu Państwa
3. Urząd Regulacji Energetyki
4. Kluby Parlamentarne
5. Centrale Krajowe Związków Zawodowych
6. Trójstronny Zespół ds. Branży Energetycznej
7. Media